

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

ALL PHOTOS BY NTD

“
Thư pháp Trung Quốc không chỉ là một kho tàng văn hóa truyền thống được truyền lại bởi các vị Thần, mà là một nghệ thuật tuyệt vời có một không hai trên thế giới này.

Lưu Hy Đồng

Nhà thư pháp Lưu Hy Đồng trong bộ phim tài liệu gắn đây: "Khi đại dịch đến" của Đài truyền hình NTD.

ĐẠO HẠNH

của người cầm bút
trong thời loạn thế

CHUÔNG ĐỒNG HỒ ĐIỂM 13 GIỜ

Văn hóa trong thời đại của sự lừa dối

JEFF MINICK

Hơn bao giờ hết trong lịch sử, chúng ta đang sống vào thời đại của sự lừa dối và xuyên tạc.

Đây chỉ là một ví dụ: Mặc dù nhiều quan chức y tế cho rằng các biện pháp là vô ích, nhưng các thị trường và thống đốc Hoa Kỳ vãn ra lệnh cho người dân phải đeo khẩu trang để ngăn ngừa sự lây lan dịch bệnh COVID-19. Hầu hết chúng ta, kể cả những người cho rằng khẩu trang là vô nghĩa và vô nhân tính, đều phải đeo nó khi bị yêu cầu.

Nhưng chúng có hiệu quả không?

Đây là một bài kiểm tra nhỏ. Đeo khẩu trang, đeo kính, và thờ ra nhiều lần. Sương mù trên kính là không khí, và có thể kèm theo cả virus, bay ra từ khẩu trang của quý vị.

Các chuyên gia khác, những học giả, cố vấn, bác sĩ nói rằng chúng ta có thể lựa chọn trở thành nam hay nữ, hoặc một giới tính khác mà ta thích, mà không phải theo đặc điểm sinh học bẩm sinh hoặc nhiệm sắc thể giới tính. Điều gì đã xảy ra với “Bạn không thể đánh lừa Mẹ Thiên Nhiên”?

Các chính trị gia và chuyên gia truyền thông thiên tả [của Hoa Kỳ] hiếm khi nói sự thật rằng nhiều người dân Hoa Kỳ đang lo họ đi và tìm kiếm các nguồn tin trực tuyến. Họ ngày càng cảm thấy bản thân giống những công dân Nga Xô Viết đang cố tìm trong tờ báo Pravda một vài thông tin thật trong ngày.

Vậy chương ngại của những xảo ngôn và uyển ngữ này có ảnh hưởng gì lên nền văn hóa của chúng ta?

Che giấu thực tế

Uyển ngữ từ lâu đã được dùng như

một công cụ hữu ích để làm dịu đi, làm nhẹ đi thực tế. Ví dụ như: “Đã qua đời” thay vì “chết” là một cách biểu đạt thông thường được dùng như cách nói giảm nói tránh cho cái chết.

Tuy nhiên những năm gần đây, một số uyển ngữ được dùng để nguy tạo sự thật. [Tại Hoa Kỳ] một vài báo cáo quân sự dùng từ “tôn thất dân sự ngoài dự kiến” như một cách nói nhẹ nhàng hơn cho “thường dân thiệt mạng”; hay “ủng hộ quyền lựa chọn” nghe đỡ chướng tai hơn “ủng hộ phá thai”; và “công dân cao niên” thường thay thế cho “người già” trong giao tiếp công cộng.

Trong thời đại chính trị hiện nay, những nỗ lực nhằm che giấu ý nghĩa và ý định đằng sau chiếc mặt nạ của những lời dối trá vẫn tiếp tục xảy ra, đang đặt ra một câu hỏi: Sự thật thật trong ngôn ngữ này sẽ đem lại hậu quả gì cho nền văn hóa của chúng ta?

Truyền thông và ngôn ngữ

Gần đây, hãng thông tấn Associated Press cho rằng các phóng viên không nên dùng từ “bạo loạn” để mô tả việc đốt phá và cướp bóc đang diễn ra ở một vài thành phố trong năm tháng vừa qua; thay vào đó họ gợi ý dùng cụm từ “bất ổn” như một cách mô tả “nhẹ nhàng hơn”.

Vậy thì “bạo loạn” là gì? Có phải là từ này đã bị xóa khỏi ngôn ngữ Anh rồi không? Và chúng ta nên dùng từ nào thay cho “những kẻ bạo loạn”? Phải chăng nền tương trình thế này: Những người tham gia vào cuộc bất ổn đã đổ xe trong bãi đậu xe, đập vỡ cửa kính của một siêu thị WalMart gần đó, đánh bốn nhân viên, và lấy cắp hàng hóa trị giá 10,000 USD?

Rồi cả phong trào Black Lives Matter (BLM, “Coi trọng mạng sống người da màu”). Một người trên

Một bức tượng của George Orwell được đặt bên ngoài Broadcasting House, trụ sở của BBC ở London.

Hóa Tinh đọc một chút về văn hóa [Hoa Kỳ] của chúng ta cũng có thể tin rằng mục đích của BLM là giảm bạo lực trong đô thị ở những nơi như Chicago – nơi bạo lực hàng tuần giữa những người da đen đã khiến số người thiệt mạng và bị thương bằng cả một chiến trường. Nhưng thực ra, BLM theo chủ nghĩa Marx chỉ đề cập đến những người da đen bị cảnh sát hạ sát. Rõ ràng ý nghĩa là mang sống của người da đen bị cảnh sát sát hại đáng giá hơn những người khác.

Nhiều phương tiện truyền thông đã khuyến khích BLM, một phần vì sự cao quý của cách gọi đó.

Xem lại tiểu thuyết ‘1984’

Trong cuốn tiểu thuyết “1984”, tác giả George Orwell đã giới thiệu cho thế giới một khái niệm về Newspeak (Ngôn ngữ uyển ngữ mơ hồ được sử dụng chủ yếu trong tuyên truyền chính trị): “Chiến tranh là hòa bình”, “Tự do là nô lệ”, và “Sự ngu dốt là sức mạnh” – tất cả các khẩu hiệu được nhào nặn bởi Bộ Sự Thật (Ministry of Truth).

Trong Phụ lục quyền “1984”,

Ông Orwell trích dẫn từ Tuyên ngôn Độc lập đoạn văn nổi tiếng: “Chúng tôi cho rằng mục đích của BLM là giảm bạo lực trong đô thị ở những nơi như Chicago – nơi bạo lực hàng tuần giữa những người da đen đã khiến số người thiệt mạng và bị thương bằng cả một chiến trường. Nhưng thực ra, BLM theo chủ nghĩa Marx chỉ đề cập đến những người da đen bị cảnh sát hạ sát. Rõ ràng ý nghĩa là mang sống của người da đen bị cảnh sát sát hại đáng giá hơn những người khác.

Ngày nay, Newspeak và ‘suy nghĩ-tội-phạm’ đã dần chúng ta đến những ý tưởng kỳ quặc như thiết lập không gian an toàn cho trường đại học, hủy bỏ văn hóa, và những hạn chế về tự do ngôn luận.

Giải thích về Newspeak, ông Orwell đề cập đến suy nghĩ kép, là khả năng “nói đôi có chủ ý và thực sự tin vào chúng, gạt đi mọi sự thật bất tiện nào, rồi khi cần thiết rút lại nó, để phù hợp với các khách quan và luôn quan tâm đến thực tế mà người ta phủ nhận – tất cả điều này là không thể thiếu trong suy nghĩ kép ... Cuối cùng, bằng “suy nghĩ kép”, đối với tất cả những gì chúng ta biết, có khả năng tiếp tục trong hàng nghìn năm, đảng phái có thể thao túng tiến trình lịch sử.”

Có phải chúng ta đang ngập nghề trên bờ vực của “suy nghĩ kép? Có phải chúng ta đang bỏ tù hoặc loại bỏ nền văn hóa truyền thống vì suy nghĩ-tội-phạm? Liệu “không gian an toàn” trong một số trường đại học, sự tự kiểm duyệt của những người bảo thủ, và “hủy bỏ văn hoá”, như một dấu chấm hết cho lịch sử của chúng ta, sẽ sớm phổ biến trên khắp Hoa Kỳ?

Hy vọng

Gần đây, tôi đã nói chuyện với một độc giả 19 tuổi của The Epoch Times từ Montana. Cô Maddie đã viết cho tôi một email hơn 2,000 từ nói lên mối quan tâm về Hoa Kỳ và niềm tin của cô ấy rằng chúng ta cần đặt nhiều giá trị hơn vào gia đình và đức tin nếu muốn cứu đất nước này. Trong lá thư ấy, cô đã viết về “sự thiếu trung thực trầm trọng” và “bao trùm sắc thái tuân thủ và chấp nhận” trong xã hội.

Trong cuộc trò chuyện qua điện thoại sau đó, cô Maddie đã có lúc hỏi, “Tôi biết điều này nghe có vẻ sáo rỗng, nhưng ông có hy vọng vào Hoa Kỳ không?”

Tôi trả lời, “Có. Vì những người như cô, Maddie, và vì các con cháu của tôi, và những người trẻ khác mà tôi biết. Tôi là một ông già, nhưng quý vị – những người trẻ là tương lai. Quý vị là hy vọng của tôi.”

Cuốn tiểu thuyết “1984” bắt đầu với dòng chữ “Đó là một ngày trời lạnh tươi sáng vào tháng Tư, và đồng hồ điểm mười ba giờ.” Trong mùa bầu cử và đại dịch này, đồng hồ của chúng ta cũng đang điểm 13 giờ.

Nhưng cô Maddie và rất nhiều người trẻ khác mà tôi biết cho tôi hy vọng rằng ngôn ngữ trung thực sẽ chiếm ưu thế. Mắt và tai của họ đang mở ra. Họ biết âm mưu của “những người sửa chữ” thúc đẩy Newspeak và “suy nghĩ kép”, với sự can đảm và quyết tâm, họ có thể khôi phục lại sự trong sáng và chân thật cho ngôn ngữ chúng ta.

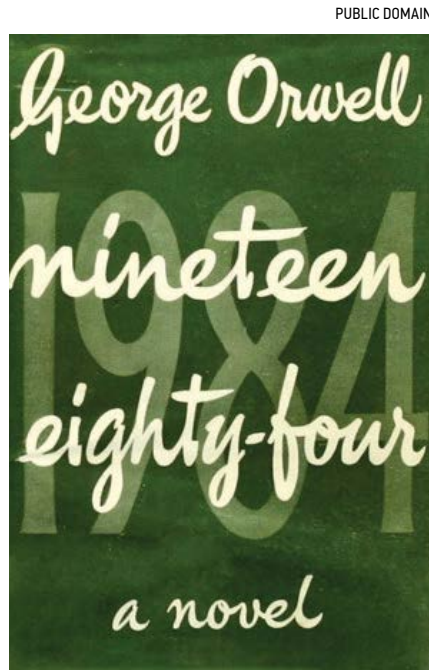
Ngôn từ đóng vai trò quan trọng. Hãy chiến đấu vì chúng, bởi những người trẻ. Hãy chiến đấu cho những gì chân chính.

Jeff Minick có bốn người con và rất nhiều cháu. Trong 20 năm, ông đã dạy lịch sử, văn học và tiếng Latin cho các cuộc hội thảo của sinh viên tại nhà ở Asheville, North Carolina. Hiện nay, ông sống ở Front Royal, Va. Quý vị có thể xem JeffMinick.com để theo dõi blog của ông.

Thiên Minh biên dịch

Hàng thông tấn AP gần đây đã tuyên bố rằng chúng ta nên sử dụng một cách nói uyển ngữ thay cho từ “bạo loạn” để mô tả sự khùng bố ở các thành phố của chúng ta trên toàn quốc. (Tác phẩm “The Riot” của Philip Hoyoll. Bộ sưu tập cá nhân).

Bìa trước ấn bản đầu tiên của cuốn tiểu thuyết “Nineteen Eighty-four”.

Ngày nay, dường như hầu hết tin tức chúng ta đọc đều là tuyên truyền. Một đại biểu năm 1934 tại Đại hội 17 của Đảng Cộng sản Liên minh (những người Bolshevik) nắm giữ cơ quan ngôn luận của Liên Xô: Tờ Pravda.

Muốn làm quan trước tiên phải làm người tốt

LỤC NHIÊN

Ngày trước, cha của Ông Hui Tố là Ông Giai dạy con rằng nếu muốn sau này làm quan, trước tiên cần phải biết làm người; do đó ông luôn nhắc nhở con về việc làm người tốt, chứ không chỉ chú ý vào việc làm quan, cũng vẫn có thể làm một người tốt. Nếu như vậy, sau này con có thể làm quan, lúc ấy nhất định phải làm một vị quan tốt, nhất định không thể để cho dân chúng thóa mạ, nhất định không thể làm tổn hại thanh danh đến thế hệ mai sau, những lời này con ngàn vạn lần phải nhớ kỹ đây!

Điều cả hai cha con họ lúc đó đều không nghĩ đến là ông Ông Giai không thể trở về nhà được nữa; ngày 31/01/1741, Ông Giai 46 tuổi, chết tha hương tại Quảng Châu. Lúc đó Ông Hui Tố chưa tròn 11 tuổi.

Hai người mẹ nhân từ Ông Giai qua đời để lại phía sau một thê một thiếp; vợ lớn là Vương Thị, vợ nhỏ là Từ Thị đều là người Tiểu Sơn. Ông Hui Tố là con trai của Từ Thị. Sau khi chóng chết, Vương Thị và Từ Thị khổ cực chèo chống cho gia đình, vất vả sống qua ngày. Ông Giai vừa mất xong, một số chủ nợ rồi rít rồi tới nhà đòi nợ, Vương Thị đành phải bán ruộng đất, y phục và của hồi môn của mình để trả cho họ.

Em trai của Ông Giai là kẻ không ra gì, thường bám theo chi đầu đòi tiền đi đánh bạc. Có lúc không xin được tiền, hần liền bắt cậu bé Hui Tố làm con tin để uy hiếp; đợi đến khi có tiền rồi mới thả Ông Hui Tố về với gia đình. Nhưng mà ngay cả

trong hoàn cảnh nghèo khổ và khó khăn như vậy, Vương Thị và Từ Thị vẫn không lơ lỏng việc giáo dục cậu bé Hui Tố. Có lúc dạy con trai học tập, Ông Hui Tố không đạt được yêu cầu, mẹ ruột Từ Thị trong tay cầm gậy bắt Ông Hui Tố phải quỳ xuống tiếp thu chỉ dạy, xử phạt; Vương Thị ở kế bên, nước mắt lưng tròng mà phân tích điều hay lẽ phải cho cậu. Một hồi sau, thường bị mẹ con họ vức gây đi, nước mắt tuôn trào. Khi trong nhà đến độ cùng cực không có đủ thức ăn, Vương Thị và Từ Thị đều nói rằng thân thể họ có bệnh, không ăn được thức ăn, đều đành thức ăn tiết kiệm được cho cậu bé Hui Tố dùng.

Dạy con noi gương cha Ông Hui Tố lớn lên dưới sự giáo dục và yêu thương của Vương Thị và Từ Thị. Sau này, khi trưởng thành, Ông Hui Tố ra làm quan ở huyện, phụ trách các việc về tư pháp hình sự. Lúc này, Vương Thị luôn dặn con trai rằng: “Cha của con từng nói rằng, trong đời người, điều bi thảm nhất đáng thương nhất không gì sánh bằng chính là bị nhốt vào trong ngục. Do vậy lúc đó mỗi khi cha con xử phạt một người, trong lòng không vui đến mấy ngày; ông nói: “Người ta chẳng lẽ không oán hận khi bị xử phạt sao!” Bây giờ con ra ngoài phụ trách việc tư pháp hình sự, nhất định phải hiểu được tâm lòng khoan dung độ lượng của cha con khi còn sống.”

Mỗi ngày khi Ông Hui Tố xong công việc trở về nhà, Vương Thị và Từ Thị luôn hỏi con trai: Có ai bị xử

Tranh về Ông Hui Tố.

tội chết không? Có gia đình nào tan vỡ không? Nếu như Ông Hui Tố trả lời không có, cả hai người họ đều vô cùng vui mừng; nếu như Ông Hui Tố nói với mẹ rằng quá là có người bị xử tử, vì thế mà dân đến tan cửa nát nhà; đó cũng là căn cứ theo pháp luật chứ không thể tránh được. Mặc dù như thế, Vương Thị và Từ Thị trong tâm vẫn cảm thấy rất buồn, luôn luôn rơi lệ thương xót.

Dạy con không nhắc lại thiếu sót của người khác

Có lần Ông Hui Tố nói về chỗ còn thiếu sót của người khác, Vương Thị liền nói: “Chỉ cần con có thể không phạm những lỗi lầm này là được rồi. Sai lầm của họ có liên quan gì đến con cơ chứ?” Không cho phép con trai mình nhắc lại lỗi lầm của người khác. Từ Thị ngày thường luôn mặc áo giáp chửi, tự mình làm mọi việc. Gặp những năm thiếu thốn thức ăn, mỗi ngày đều tự mình dệt vải đem đổi được ba đấu gạo để làm kế sinh nhai cho cả nhà, cho dù bản thân mắc bệnh sốt rét cũng không chịu dừng lại.

Năm Càn Long thứ hai mươi một (1756), Ông Hui Tố thi đậu tiến sĩ, đảm nhận chức vụ tri huyện huyện Ninh Viễn Hồ Nam. Ông vừa là một quan thanh liêm hiền hậu, thông thuộc sử sách, xét xử các vụ án thường rất đàng và công bằng. Mặt khác ông lại vô cùng quan tâm đến nỗi khổ và sinh kế của dân chúng, luôn suy nghĩ cho bá tính, trở thành một vị quan nổi tiếng yêu dân. Nhờ lời cha dạy năm xưa rằng muốn làm quan trước tiên phải học làm người tốt, ông

vẫn luôn ghi nhớ và thực hiện trong từng lời nói và việc làm của bản thân mình.

Đức thục con đọc sách, trở thành học giả

Trước kia, nhờ Vương Thị và Từ Thị luôn nỗ lực đốc thúc con trai đọc sách, khiến cho Ông Hui Tố về sau trở thành một học giả, được sách sử ghi nhận là “Bác văn thông thư” (kiến thức sâu rộng). Ông thường nghiên cứu về các nhân vật nổi tiếng, soạn “Sử tính vận biên” (biên soạn lịch sử) sáu mươi bốn quyển, kèm hai mươi bốn bộ sưu tập hợp lại, bố trí theo mục lục, thuận tiện cho người đời sau tra cứu. Còn có các tác phẩm như “Liêu Kim Nguyên tam sử đồng danh lục” (Ghi chép về ba triều đại Liêu Kim Nguyên), “Nguyên sử bản chứng” (Lịch sử triều Nguyên)... Còn tham gia biên soạn cuốn “Tứ khổ toàn thư tổng mục” (Bách khoa toàn thư về các lĩnh vực học thuật của Trung Quốc), thu thập các tác phẩm của người đi trước, được hơn 4,500 loại, biên soạn tóm tắt ra những điểm trọng yếu, nộp lên cho người tổng phụ trách bộ “Tứ khổ toàn thư” là Đại học sĩ Kỳ Hiếu Lam, được Kỳ Hiếu Lam đánh giá rất cao. Ngoài ra, ông còn là một nhà thơ nổi tiếng thời nhà Thanh.

(Thanh sử bản thảo Ông Hui Tố truyện, Thanh sử bản thảo Ông Giai vợ Vương Thị, thiếp Từ Thị truyện)

Thanh Tùng biên dịch

Noi gương cha, Ông Hui Tố là một vị quan thanh liêm hiền hậu, thông thuộc sử sách...

Một số hình ảnh của chú rể Quốc Khánh và cô dâu Lê Quyên trong ngày cưới tại TP Đà Nẵng. Tâm nguyện của cô dâu và chú rể muốn truyền tải vẻ đẹp sang trọng tinh tế và ý nghĩa sâu sắc trong trang phục và văn hóa truyền thống.

Hôn lễ truyền thống với cổ phục Việt:

Khi giới trẻ muốn hồi sinh nền văn hóa bị lãng quên

LAM KHANH

Một đám cưới của hai bạn trẻ ở Đà Nẵng vừa qua đã truyền cảm hứng về vẻ đẹp giản dị, trang trọng của cổ phục Việt và ý nghĩa sâu xa của văn hóa truyền thống về trang phục và hôn nhân. Chú rể Quốc Khánh hiện là giám đốc một công ty thương mại điện tử tại thị trường Âu-Mỹ, cô dâu Lê Quyên đang làm việc trong lĩnh vực thiết kế nội thất và xây dựng. Mặc dù đều làm việc tại môi trường hiện đại, nhưng ý tưởng đám cưới truyền thống của Quốc Khánh và Lê Quyên đến từ khát khao nhận thức lại một cách đúng đắn về đẹp và văn hóa truyền thống.

Lê Quyên chia sẻ, trước đây cô là người không quan tâm đến văn hoá truyền thống, thậm chí còn có những suy nghĩ rằng trang phục theo phong cách táo bạo mới là đẹp, còn những gì thời xưa đều là lạc hậu, xấu xí; bạn bè chung quanh cũng đều nghĩ vậy.

"Nhưng sau khi gặp được một người Thầy đáng kính, thông qua những bài giảng của Thầy, tôi hiểu ra rất nhiều về vẻ đẹp truyền thống của người xưa: về đẹp do được tạo ra dựa trên nền tảng đạo đức cao quý của nhân loại."

Từ đó Quyên mới hiểu được rằng người dân trên thế giới nói chung và người Việt nói riêng đã từng có những nền văn hoá truyền thống thật đẹp, vậy nên hai bạn dùng chính đám cưới - ngày lễ trọng đại của mình để vinh danh vẻ đẹp văn hóa của người xưa, khôi phục trang phục cổ của người Việt - áo dài Nhật Bình, áo Tấc, và áo Ngủ thân thời Nguyễn.

Với mong muốn đó, Quốc Khánh và Lê Quyên chuẩn bị cho đám cưới rất công phu, kỹ càng. Khó khăn nhất là phải chuẩn bị trang phục truyền thống cho cả quan viên hai họ, số lượng lên đến 40 bộ, mỗi bộ lại một màu sắc khác nhau, và những hoa văn và cách may phải đúng theo quy chuẩn lịch sử ghi chép lại.

Áo cưới của cô dâu là chiếc áo Nhật Bình thời nhà Nguyễn, dành cho nữ giới quý tộc trong chôn cung đình hoặc con gái các gia đình quý tộc mặc khi xuất giá. Bên trong là áo dài ngũ thân màu trắng, bên ngoài là áo bào Nhật Bình. Chú rể mặc áo Tấc dành cho phò mã. Mãn đội đầu và hài đều được làm thủ công. Quan viên hai họ đều mặc áo Tấc và áo ngũ thân.

Khánh và Quyên cũng mời các chú thích lộ của thành phố Đà Nẵng tham dự trong trang phục lính nhà Nguyễn để thực hiện ý tưởng rước dâu giống như ngày xưa: cưới ngựa đi dạo một vòng thành phố.

Cha mẹ của cô dâu chú rể chia sẻ sự hài lòng về đám cưới truyền thống của các con: "Tuy đám cưới là do đôi trẻ tự bỏ tiền và dàn dựng, nhưng luôn nhận được sự trân và góp ý của bố mẹ đôi bên. Mọi người đều rất hào hứng với đám

Cả hai họ đều mặc áo dài triều Nguyễn của Việt Nam.

Mẫu thân mặc áo dài nữ phục chế từ bản gốc của Mỹ Lương Công chúa - chị gái Vua Thành Thái. Chú rể mặc áo tấc dành cho phò mã, cô dâu mặc áo Nhật Bình thời nhà Nguyễn.

cưới quay về truyền thống. Thậm chí có một đoạn đi bộ rước dâu hơi xa, các ông ngoài 80 tuổi đã chia sẻ là vui thế này cũng thấy hết mệt." Hình ảnh đám cưới truyền thống của Khánh và Quyên được chia sẻ nhiều trên mạng xã hội và trong các diễn đàn về cưới hỏi; đa số mọi người đều chúc phúc cho cặp vợ chồng son, và có nhiều bạn mong muốn tổ chức đám cưới tương lai theo kiểu này.

Đám cưới cũng để lại ấn tượng sâu sắc cho khách tham dự. Mọi người đều thích thú, ngạc nhiên, và tự hào khi biết rằng tổ tiên người Việt đã từng có những nét văn hóa rực rỡ đến vậy.

Một người bạn của cô dâu chú rể chia sẻ: "Lần đầu tiên được dự một đám cưới đẹp và có ý nghĩa đến thế. Thời nay thật là hiếm khi thấy được một đám cưới mang đậm nét đẹp văn hóa truyền thống như vậy."

Chữ Ân (恩) – chủ đề của hôn lễ

Trong nhiều dự tính khác nhau của chương trình lễ cưới, cuối cùng Khánh và Quyên đã chọn chủ đề chữ Ân, để

“**Điểm đặc biệt nhất chính là chúng tôi có thể tái hiện lại cho mọi người thấy rằng áo dài cổ của người Việt rất đẹp, cũng như đạo đức của người Việt xưa rất cao được thể hiện qua thiết kế của áo dài.**

Cặp đôi Khánh - Quyên

Quan viên hai họ đều mặc áo tấc và áo ngũ thân.

truyền tải những câu chuyện của ông bà, cha mẹ bằng những đoạn video phỏng vấn trực tiếp.

Theo thuyết văn giải tự, chữ Ân (恩) nghĩa là “án huệ” bao gồm chữ Tâm (trái tim) và chữ Nhân (nguyên nhân, nhân quả). Nghĩa gốc của chữ Ân là ơn huệ, lợi ích tình cảm mọi người dành cho nhau. Chữ Ân trong vợ chồng có hàm nghĩa sâu xa là nhân duyên đời trước, là an bài của trời cao và lo toan của cha mẹ đời này.

Hiểu kính, cảm ân là những giá trị nền tảng trong gia đình truyền thống. Chọn chủ đề Ân trong ngày lễ đặc biệt của mình, Khánh và Quyên muốn bày tỏ lòng cảm tạ ân đức của Trời, cha mẹ, và nhân duyên vợ chồng.

Cũng như trang phục truyền thống không chỉ là hình thức mà còn có nội hàm về văn hóa đạo lý làm người sâu sắc, Quốc Khánh và Lê Quyên chia sẻ những suy nghĩ về ý nghĩa của hôn nhân theo quan niệm truyền thống.

Người xưa thường nói: “Phu thê ân ái”, trong thành ngữ trên thì chữ “Ân” đứng trước chữ “Ái”, lòng cảm kích có trước, còn yêu thương, tương kính như tân đứng sau. Duy trì hôn nhân không chỉ đơn thuần dựa vào tình cảm, mà cần dựa vào đạo nghĩa và lòng cảm ân, như vậy hôn nhân mới bền vững.

Truyền cảm hứng về việc hồi sinh văn hóa truyền thống

Dành nhiều công phu thực hiện đám cưới truyền thống xưa xuất phát từ tâm nguyện của cô dâu và chú rể muốn truyền tải vẻ đẹp sang trọng tinh tế và ý nghĩa sâu sắc trong trang phục và văn hóa truyền thống Việt.

"Điểm đặc biệt nhất chính là chúng tôi có thể tái hiện lại cho mọi người thấy rằng áo dài cổ của người Việt rất đẹp, cũng như đạo đức của người Việt xưa rất cao được thể hiện qua thiết kế của áo dài. Áo dài xưa không bỏ sát thân thế, bởi thế khiến người nhìn không phát sinh dục vọng, nhưng lại rất thanh tao và tôn nghiêm, khiến người nhìn phải tôn kính nhau và cư xử chừng mực."

Hai bạn hy vọng họ có thể truyền cảm hứng để mọi người đều có thể tự mình phục dựng lại về đẹp truyền thống vốn từng làm nên lịch sử huy hoàng của người Việt.

Chú rể chia sẻ: "Chúng tôi thấy áo dài cổ của chúng ta cũng rất đẹp, nếu so với hanbok Hàn Quốc và kimono Nhật Bản thì không hề thua kém. Nếu các bạn trẻ lựa chọn trang phục này cho các dịp trọng đại thì thật sự rất tuyệt vời. Ngay sau đám cưới cả hai vợ chồng đã quyết định mở một cửa hàng áo dài tên là Việt phục Ân Vũ vì say mê nét đẹp đáng tự hào của dân tộc."

Ông Kim Dong Il, Giám đốc Phát triển Sản phẩm Du lịch - Văn hóa, Tổng Cục du lịch Hàn Quốc từng nói rằng, cách tốt nhất để bảo tồn các di sản là "cho chúng một đời sống trong xã hội đương đại".

Cổ phục Việt là tinh hoa của một dân tộc, thể hiện thâm mỹ qua đặc sắc của ông cha ta từ hàng trăm năm trước; là một kho tàng di sản quý giá mà thế hệ sau có thể học hỏi, giữ gìn. Đến nay nhìn lại, về đẹp trang phục truyền thống vẫn cho thấy trình độ thẩm mỹ xuất sắc của cổ nhân ta, từ chất liệu denim hoa văn, đồng thời còn hàm chứa những giá trị đạo đức văn hóa quý giá. Giữ gìn những giá trị tốt đẹp của văn hóa truyền thống chính là đang lưu lại cho thế hệ tiếp theo một tương lai viên mãn tốt đẹp.

Cần có Robin Hood, LÒNG CAN ĐẢM VÀ VĂN HÓA ĐỂ BẢO VỆ NỀN VĂN MINH

JEFF MINICK

Trong gần nửa thế kỷ qua, nền văn hoá Hoa Kỳ và những hiểu biết truyền thống của chúng ta về quá khứ đã bị cắt gọt và rũ bỏ. Nó là kết quả của những cuộc tấn công không ngừng của những thứ từng là "phản văn hoá" nhưng nay lại trở thành nền tảng cơ bản. Những "nền tảng cơ bản" này đã kiểm soát hầu hết các trường học của chúng ta. Những sinh viên tốt nghiệp sau đó trở thành nhà quản lý, giám đốc điều hành của rất nhiều tập đoàn lớn cũng như kiểm soát nhiều cơ quan trong chính phủ liên bang và tiểu bang.

"Dự án 1619", việc giảng dạy "Lý thuyết chủng tộc quan trọng" trong các trường đại học, các tập đoàn và ngay cả trong quân đội của chúng ta; sự khinh miệt thậm tệ đối với văn học và nghệ thuật phương Tây; sự bôi nhọ lịch sử Hoa Kỳ và các vị anh hùng; các cuộc tấn công vào "dead white European males" (những người đàn ông da trắng trong lịch sử đã từng được tôn vinh) - chúng là những bóng hoa độc được mọc lên từ những hạt giống được gieo trồng từ nhiều năm trước. Và nó vẫn tiếp diễn.

Không ngừng hủy diệt văn hoá

Không một bài bình luận trực tuyến "Những bài giảng ghê tởm của các giáo sư đại học", tác giả và nhà giáo Walter E. Williams đã đưa ra vài ví dụ gần đây về những bài giảng của các giáo sư đại học cực đoan trên khắp đất nước. Một ví dụ điển hình mà ông Williams đề cập đến là một tuyên bố được đăng trên Facebook của giáo sư Nathan Jun, Đại học Midwestern States: "Tôi muốn cả thế giới bùng cháy cho tới khi viên cảnh sát cuối cùng bị siết cổ chết bởi ruột của một nhà tư bản cuối cùng, người mà luật sẽ bị siết cổ bởi ruột của một chính trị gia cuối cùng." Còn Richard Wolff của New School "đã kêu gọi loại bỏ điểm số," cho rằng nó là "phương tiện hỗ trợ chủ nghĩa tư bản". Còn một số trích dẫn khác của các giáo sư bao gồm những lời thô lỗ, tục tĩu, tốt nhất nên loại bỏ khỏi tờ báo của gia đình.

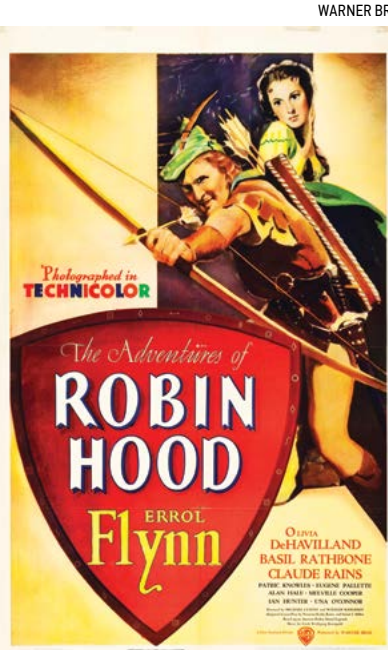
Những người tìm cách xóa bỏ lịch sử, truyền thuyết và huỷ hoại văn hoá của chúng ta đã nỗ lực không mệt mỏi để khuất phục phần còn lại trong cộng đồng.

Chúng ta có còn tinh thần mạo hiểm của Robin Hood không?

Một bức tượng của Robin Hood.

Poster "Cuộc phiêu lưu của Robin Hood" năm 1938, một chuyển phiêu lưu kinh điển của lòng dũng cảm.

Hãy làm theo lời khuyên của Giáo sư Brown về việc tìm kiếm đồng minh và sống với niềm vui, chống lại những kẻ đã phá hoại nền văn hóa và cướp mất sự tự do của chúng ta.

nhân đồng thuận, bầu cử, và tự do ngôn luận." Và kết quả là bà đã bị từ chối được làm giáo sư chính thức.

Bruce Gilley, giáo sư khoa học chính trị tại Đại học Tiểu bang Portland đã bị các đồng nghiệp và những người khác tán công vì một bài báo học thuật "The Case for Colonialism" ("Trường hợp của Chủ nghĩa Thực dân"). Bài báo sau đó đã bị gỡ xuống sau khi biên tập viên của tạp chí Third World Quarterly nhận được những lời đe dọa hăm hại. Gần đây hơn, cuốn sách "The Last Imperialist" ("Người theo Chủ nghĩa Đế quốc cuối cùng") của Gilley đã không được xuất bản vào phút chót mà không có một lời giải thích nào.

Dù vậy, cả hai giáo sư đáng cảm này vẫn tiếp tục chiến đấu chống lại sự đàn áp đó. Gilley vẫn đang tìm kiếm nhà xuất bản cho cuốn sách của mình và thậm chí đã thành lập "Nhóm phê bình BLM" dành cho sinh viên mặc dù biết trước là sẽ bị phản đối.

Brown đưa ra một số lời khuyên tuyệt vời cho những người còn lại trong chúng ta đang tìm cách bảo tồn quá khứ và văn hóa của mình: "Tôi đã học được rằng nhờ lòng dũng cảm, sự kiên trì, sự liên phong và lòng quyết tâm, họ có thể bị đánh bại..."

nhưng điều đó cần có ý chí bằng thép. Và hầu hết mọi người không thể triệu hồi sức mạnh một mình. Họ cần sự yểm trợ. Họ cần đồng minh."

Những người chính nghĩa còn sót lại

Một người bạn nói với tôi rằng bà vừa xem xong "Cuộc phiêu lưu của Robin Hood" do Errol Flynn và Olivia de Havilland thủ vai. Bà nhận xét về sự dũng cảm và tinh thần của Robin Hood và nàng Marian, bà tự hỏi liệu ngày nay hầu hết người Hoa Kỳ thể hiện sự dũng cảm như vậy khi đối mặt với áp bức hay không. Giống như bà ấy, tôi đã xem bộ phim này vài lần; đó là "bộ phim đêm khuya" đầu tiên mà cha mẹ tôi cho phép tôi xem nhiều năm trước, và tôi đã cho các con tôi xem bộ phim này vài lần.

Cũng giống như người bạn của họ, lòng can đảm chính trực của Robin và Marian khi đối mặt với Vua John và Quận trưởng Nottingham đã khiến tôi cảm động. Cả hai nhân vật đều mạnh dạn lên tiếng chống lại sự bất công và họ đã hành động. Nói sơ hải bị tù đày và thậm chí là mất đi sinh mạng cũng không ngăn cản được họ làm điều đúng đắn.

Không giống như các Giáo sư Brown và Gilley - những chiến binh tiên tuyến trong cuộc chiến văn hóa, tôi ở hậu phương của trận chiến đó. Tôi ngồi trước màn hình máy tính nhiều giờ trong ngày để viết những bài báo, chẳng hạn như bài báo này.

Nhưng một sinh viên đại học dám lên tiếng để bảo vệ quan điểm đúng đắn của bản luận văn về "Three Cheers for White Men", ca ngợi "sự ủng hộ của nam giới đối với lý tưởng hiệp sĩ, hôn

Brown là giảng viên lịch sử của trường Đại học Chicago đã bị chỉ trích vì bảo vệ nền văn minh phương Tây trong học đã gạc lại bài giảng được chỉ định học, và giảng dạy các giá trị đích thực của lịch sử Hoa Kỳ mặc cho rui ro mất việc - họ là những anh hùng thực sự thời hiện đại trong cuộc đấu tranh bảo vệ truyền thống và văn hóa.

Nhà báo nổi tiếng H.L.Mencken từng viết: "Đổi diện với súng máy để trở thành bất tử và nhận sự vinh danh đã là một điều cao quý, nhưng chẳng phải khi dám đối mặt với sự nhân tâm, sự bất công và sự cô đơn vì sự thật để giúp con người giành lấy tự do cũng là điều tốt đẹp hay sao?"

Hãy làm theo lời khuyên của Giáo sư Brown về việc tìm kiếm đồng minh và sống với niềm vui, chống lại những kẻ đã phá hoại nền văn hóa và cướp mất sự tự do của chúng ta.

Sau tất cả, đó là điều tốt đẹp, phải vậy không?

Jeff Minick có bốn người con và một trung đội chó chắt. Trong 20 năm, ông dạy lịch sử, văn học và tiếng Latin cho chương trình học tại nhà ở Asheville, N.C. Hiện tại, ông sống và sáng tác ở Front Royal, Va. Quý vị có thể theo dõi các bài viết của ông tại blog JeffMinick.com.

Thuần Thanh biên dịch

“SOUL”: phim hoạt hình chất lượng của Pixar nhưng không chắc bổ ích cho trẻ em

MARK JACKSON

Hãng phim Pixar dường như đã hạ gục các đối thủ cạnh tranh trong lĩnh vực sản xuất phim hoạt hình. Thật tốt khi trong thời đại ngày nay vẫn còn có những sản phẩm không bị suy giảm về chất lượng, thậm chí còn tiên bộ hơn. Phim “Soul” bảo đảm sự toàn vẹn về chất lượng của Pixar, mặc dù nó thể hiện tư tưởng cực đoan và vượt quá giới hạn trong hai phương diện.

Hai phương diện

Như hầu hết người Hoa Kỳ có thể dự cảm được nội dung ngay từ tiêu đề, “Soul” (Linh hồn) là bộ phim Pixar đầu tiên có dàn diễn viên chủ yếu là người da màu, giống như thế giới của người Mexico trong phim “Coco” trước đó. Vì vậy, đây là phương diện đầu tiên.

Không phân biệt đối xử là một ý tưởng tốt. Thật thú vị khi các nền văn hóa khác nhau có thể bước lên sân khấu và kể một câu chuyện từ quan điểm độc đáo của riêng họ. Nhưng chủ đề của Pixar luôn siêu thường, và cuối cùng, đều nói về con người. Một lần nữa, Pixar không chỉ đề cập đến thế giới vật chất thực tại mà còn cả những vấn đề hết sức to lớn.

“Soul” thậm chí còn có tính triết học, thần học, bản thể học, siêu hình học và tâm linh hơn bao giờ hết, để rời từ đó vượt quá giới hạn ở phương diện thứ hai.

Tuy nhiên, tôi cho rằng Pixar đã đi quá xa khỏi những cân nhắc thấu đáo vốn có về những vấn đề lớn của cuộc sống. Và có yếu tố mang tính lật đổ đang diễn ra ở đây, không biết là vô tình hay cố ý. Bộ phim “Soul” cổ xúy cho thuyết vô thần; khiến việc lý giải vũ trụ theo vô thần luận trở nên dễ dàng, và tôi thấy nó trở thành một vấn đề khi bộ phim này dành cho trẻ em.

Những gì tiếp theo...

Pixar ra mắt “Soul”, bộ phim thứ 23, vào dịp Giáng Sinh năm 2020.

Joe Gardner (Jamie Foxx lồng tiếng), một giáo viên phụ trách dạy nhạc trung học tốt bụng và hơi ngốc nghếch. Anh có nhiệm vụ chỉ huy các nhạc sĩ tương lai trong lớp học. Bối cảnh là một khung cảnh âm cúng và rất chi tiết ở Manhattan.

Joe quá tập trung vào sự nghiệp nhạc jazz đến mức bỏ bê học sinh,

bỏ lỡ những bài học cuộc sống từ người mẹ rất hiểu lý lẽ của mình (Phylicia Rashad lồng tiếng), và khiến người thợ cắt tóc chán ngấy vì những huyền thoại không ngừng nghỉ về nhạc jazz.

Joe chỉ muốn dành thời gian dưới ánh đèn sân khấu; anh không muốn kết thúc như nhà thơ Thomas Gray đã viết: “Muôn vàn bông hoa sinh ra để bùng nở rực rỡ trong thắm lặng”. Joe rất giống với “Moonlight” Graham của Burt Lancaster trong “Cánh đồng giấc mơ” (Field of Dreams). Đó là một câu thủ bóng chày chỉ muốn chơi những trận bóng lớn, chỉ chăm chú quan sát câu thủ ném bóng chính của giải đấu xem liệu anh ta có thể đánh một cú xuất sắc hay không. Moonlight khát khao điều đó đến mức anh ta quay trở lại từ thế giới bên kia và đi đến Cánh đồng giấc mơ chỉ để thực hiện điều đó.

Và đó là lý do tại sao Joe không cam tâm về cái chết của mình (trong phim có mô tả cảnh anh bị rơi thẳng xuống một miệng cống mở, khiến anh bị thương nặng và hôn mê sau đó). Điều này không phải cũng đúng với tất cả những người quá tài năng sao? Họ mong muốn tài năng được bộc lộ bằng mọi giá, bất chấp việc phớt lờ tất cả những thứ khác trong cuộc sống. Vì vậy, đây là sự cực đoan.

Một khía cạnh cực đoan khác đó là nhân vật [linh hồn] 22 không biết mình muốn gì. Cô ấy sẽ không chọn “tia sáng” nào để đầu thai mà cứ bay lượn như một con bướm, đậu hết chỗ này đến chỗ khác. Cô ấy cũng không hề thỏa mãn.

Sự diễn tả về hai thái cực này đang dạy chúng ta cách đạt được sự cân bằng và bước đi trên con đường ‘Trung đạo’. Làm thế nào có thể đạt được đây? Chúng ta nên trân trọng từng giây phút được sống vì đây là một cuộc sống tuyệt vời. Và sau đó, không quan trọng bạn có phải là siêu tài năng hay là hiện thân của một nữ hoàng hay không, bạn có thể sống trong từng khoảnh khắc và tận hưởng cuộc sống mà không cần âu lo.

Phim có nhiều niềm vui, nhưng... “Soul” nói về Kiếp trước (The Great Before) và Kiếp sau (The Great Beyond), vốn cuối cùng là ám chỉ về ý tưởng hạnh phúc thực sự đối với sự tồn tại của sinh mệnh chỉ được tìm

Joe Gardner (Jamie Foxx lồng tiếng) đang sống trong giấc mơ của mình, trong “Soul”.

Một cảnh trong phim hoạt hình “Soul”.

thấy trên Trái Đất. Nói cách khác, đây là khái niệm thiên đường ở nhân gian. Theo quan điểm của tôi, ý tưởng này là ‘trái đắng’ được sinh ra trong thời hiện đại.

Việc xây dựng thế giới này, hoặc cố gắng giải thích một cách phiến diện những câu hỏi lớn của cuộc sống bằng sự kết hợp mơ hồ và hỗn độn những ý tưởng thu thập được từ các con đường triết học và tâm linh khác nhau sẽ thực sự gây ra vấn đề. Đó là, chỉ người lớn mới có thể rũ bỏ được những điều không đúng này và coi nó chỉ là giải trí đơn thuần, nhưng loại hình giải trí này lại khắc sâu vào tâm hồn trẻ thơ.

“Soul” tập trung vào một số không gian khác và hiển thị một số cảnh giới khác, có một chút cảm giác kỳ diệu và thú vị, nhưng không mang lại sự linh thiêng hay thần thánh. Các “vị Thần” của Picasso rất đáng yêu, nhưng điều này có thể gây hại cho trẻ em. Tôi đoán rằng đồng đạo người theo Cơ Đốc Giáo sẽ cảm thấy khó chịu.

Theo tôi hiểu, mọi hình thức nghệ thuật chân chính đều khiến tâm hồn thăng hoa và mang sứ mệnh khác họa hình ảnh thần thánh, nhằm khiến con người ngừng đắm chìm trong sự tồn tại nơi trần thế và thôi thúc họ thoát khỏi trần gian và trở về Thiên đường. Vì vậy, nhiều người sẽ bảo lưu quan điểm rằng “Soul” (một lần nữa, rất có thể là vô tình) đang gieo mầm thuyết vô

thần; nó có thể khiến chủ nghĩa vô thần bần rẻ trong tiềm thức của một đứa trẻ từ rất sớm. “Soul” làm cho việc giải thích về vũ trụ bằng thuyết vô thần trở nên nhẹ nhàng.

Thần tính không nhất thiết đồng nghĩa với việc mang tín ngưỡng cực đoan. Mà theo tôi, sự cứu rỗi của Thượng Đế và lòng tôn kính của chúng ta là một cách tiếp cận lành mạnh và trong sáng hơn về chủ đề này cho trẻ em. Không có thiên đường trên Trái Đất, mặc dù nhiều người có thể không đồng tình. Thiên đường chỉ tồn tại ở trên Trời. Sự hưởng thụ danh lợi, tiền tài, cảm giác sung sướng khi trở thành người giỏi nhất, hoặc thậm chí cảm giác thỏa mãn khi nhận ra tài năng tiềm ẩn của mình đều không phải là mục đích của đời người. Nếu nó không được sử dụng để phục vụ cho một mục đích cao cả hơn bản thân người đó, thì chỉ đơn thuần khiến người ta lạc lối trong việc tìm kiếm ý nghĩa thực sự của cuộc đời.

Phim hoạt hình “Soul” (Linh hồn)
Đạo diễn: Pete Docter, Kemp Powers
Diễn viên chính: Tina Fey, Jamie Foxx, Angela Bassett
Phân loại: PG (Parental Guidance) - có thể có một số chi tiết không phù hợp với trẻ nhỏ, bố mẹ cần nhắc khi cho con xem
Độ dài: 1 giờ 40 phút
Ngày phát hành: 25/12/2020
Đánh giá: ★★★★★

Ngân Hà biên dịch

‘Soul’ cần nhiều nội dung hơn về thiên và ác, đúng và sai, và lý do thực sự cho sự tồn tại của con người.

EPOCH TIMES
TIẾNG VIỆT

www.etviet.com

CHÚNG TÔI ĐƯA NHỮNG TIN TỨC QUAN TRỌNG, TRUNG THỰC VÀ TRUYỀN THỐNG

EPOCH TIMES TIENG VIET

3 EASY WAYS TO SUBSCRIBE/Có thể đặt báo qua:

ONLINE: www.etviet.com

BY PHONE/Call:

(626) 618-6168
(714) 356-8899

BY MAIL :

Fill out the form to the right and mail it to / Xin điền mẫu bên cạnh và gửi đến:

Epoch Times Tieng Viet
10962 Main Street, Ste 101,
El Monte, CA 91731

Weekly print paper to your home / Một tờ báo sẽ được giao tận nhà mỗi tuần.

All subscriptions will continue until you request to cancel / Báo vẫn tiếp tục giao cho tới khi khách hàng yêu cầu ngưng.

Yes, I'd like to subscribe for/Vâng, tôi muốn đặt báo:

Normal delivery/Gửi thường (khoảng 6-7 ngày sẽ nhận được báo)

6 months for \$59 12 months for \$104

Fast delivery/Gửi nhanh (khoảng 2-4 ngày sẽ nhận được báo)

3 months for \$45 6 months for \$89 12 months for \$175

NAME/Tên _____

PHONE/Số phone _____

ADDRESS/Địa chỉ _____

CITY/Thành phố _____

STATE/Tiểu bang _____ ZIP/Mã vùng _____

EMAIL _____

PAY BY CHECK/Trả bằng chi phiếu (Payable to /Trả cho: Epoch Times Tieng Viet)

USE MY CREDIT CARD/Dùng thẻ tín dụng

VISA MasterCard Discover

Card number/Số thẻ: _____ Exp.date/Ngày hết hạn: _____

Signature/Chữ ký: _____ CVC # (REQUIRED) /Số CVC (bắt buộc): _____